

Kapitalizmin Hastalıkları Çaresizdir

FUAT AKYÜREK

Hasta olan kapitalizm. Onun hastalığına çare arayanlar ise tekelci sermayenin sözcüleri, ideologları. Son olarak Davos'ta toplanmışlar, kapitalizmin derterine çare aramışlardı. "Eğer değişmezse, kapitalizm insanlığı 2050'ye kadar, açlıktan öldürecek...Şirketler dünyanın kaynaklarını sömürmek için türlü yollar geliştirmeye devam ediyorlar...iklim krizini yadsımak, bilimsel bulgulara gölge düşürmek için büyük servetler harcıyorlar..." Bu tespitler büyük burjuvazinin gözde yayın organlarında yer aldı. Davos'ta toplananlar çareyi "hisse senedi sahipliğine dayalı mülkiyetten, birleşik (ortaklaşa- kooperatif) mülkiyete geçiş"de bulduklarını ilan etmişlerdi.

Bu tartışmalardan da anlaşılıyor ki kapitalizmin geleceğini tartışmak anlaşılın şu sıralar büyük sermayenin ideologlarını oldukça meşgul ediyor. Meşgul etmesinin temel nedenleri ise şunlar: Dünyanın tepesindeki bir avuç para babası dünya nüfusunun yarısı kadar servete sahip. Yeryüzünün pek çok noktası yerel ve bölgesel çatışmalarla kan gölüne dönmüş durumda. Çatışmalara, anlaşmazlıklara "çare" bulmak için yapılan her uluslararası toplantı yangını körüklemekten öte bir işleve sahip değil. Dünyanın egemenleri birbirlerine yıkıcı silahlarının ne kadar etkili olduğunu göstermek için tatbikatlar, gösteriler yapıyor, yerel çatışmalarda bunları deniyorlar. Yani propaganda ayrı, gerçekler ayrı şeyler söylüyor; bugün kapitalist dünyanın çıplak gerçeği şöyle: dünyanın en zengin 26 kişinin serveti dünya nüfusunun yarısı olan 3.8 milyar insanın servetine eşit. En zengin yüzde birin serveti ise kalan yüzde 99'un servetine eşit. Dünyadaki 2 bin 200 milyarderin serveti günde 2.5 milyar dolar, yılda 900 milyar dolar artıyor. En zenginlerin serveti yüzde 12 artarken, dünya nüfusunun en yoksul yarısının varlığı yüzde 11 azalmış durumdadır. İşin gerçeği geçen her günde, her saatte zengin daha fazla zengin, yoksul daha fazla yoksul oluyor. Bir yanda zenginlik, diğer yanda yoksulluk ve sefalet birikiyor.

Kapitalizmi ebedi bir sistem olarak korumak için buldukları çözüm ise yukarıda bahsedildiği gibi "ortaklaşa-kooperatif mülkiyet"! Yani bugün tek tek para babalarının, tekellerin yaptıkları işi grup mülkiyetine sahip topluluklar yapacak, kapitalizmin temel ilişkisi ise, -ücretli kölelik düzeni- değişmeden olduğu gibi kalacak. Kapitalizm bugünkü pisliğini, barbarlığını, soygununu ve sömürsünü bunlar eliyle gerçekleştirecek. Ama bu "çözüm" daha önce de "demokratik kapitalizm" adıyla parlatılmış, bunu kapitalizmin "tabana yayılmasının, demokratikleşmesinin" en etkili yolu olarak propaganda etmişlerdi.

Krizler, işsizlik, savaşlar, aşırı sömürü ve yoksullaşma. Kapitalizmin çare bulunamaz ve bulunamayacak hastalıkları bunlar. Şimdi sormak gerekiyor; Bunamış, asalaklaşmış ve çürümüş kapitalist sistemin bir geleceği var mı? Bu sorulara sadece bizim değil, toplumların tarihinin verdiği yanıt şudur; nasıl ki köleci toplum, feodal toplum gibi sınıflı toplum biçimleri tarihe karışmış, yerini kapitalizme bırakmışsa, kapitalizmde tarihin çöp sepetine gidecektir, alnına ölüm damgası vurulmuştur, hüküm boynuna asılmıştır. Kapitalizmin egemen sınıfı olan burjuvazi diğer egemen sınıflardan farklı olarak bir "sınıf bilincine, tarih tecrübesine" sahiptir. Elinde daha önceki toplumların egemen sınıflarıyla karşılaştırılamayacak düzeyde imkan birikmiştir ve tarihin en acımasız sömürücü sınıfıdır. Kendi sonunu görmüş, bu sonu engelleyebilmek için gözü kara bir savunmaya geçmiştir. Ama elinde daha fazla şiddet ve gericilik uygulama dışında bir silahı bulunmamaktadır.

Bu demektir ki boynuna asılmış ölüm fermanınin gönüllüce kabul etmeyecek, kendi rızasıyla tarih sahnesinden çekilmeyecektir. Bu da toplumların şiddetli alt üst oluşları yaşayacağı anlamına gelmektedir. Bundan kurtuluş yoktur. Bu tek tek kişilerin, grupların, hatta tek tek sınıfların iradesinden bağımsız bir olgudur. Gerçek yaşam koşulları, oluşmuş sınıf ilişkileri, toplumsal gelişmenin nesnel yasaları vakti zamanı geldiğinde, bardak dolduğunda suyun taşması gibi, bu alt üst oluşun kaçınılmaz ve zorunlu olduğunu bize göstermektedir. Yeninin bu yıkım üzerinden egemen olması ve kendi düzenini kurması da bu nesnel yasaların gösterdiği, kanıtladığı bir gerçektir.

Kısacası; ölüm çanları kapitalizm için çalmaktadır, uluslararası işçi sınıfı ve onun sınıf bilinçli öncülerinin çaba ve mücadelesiyle her geçen gün genişleyen, çoğalan doğal müttefikleri tarihin kapitalist sistem için verdiği ölüm hükmünü mutlaka yerine getireceklerdir. Bu düzenin bundan kaçışı ve kurtuluşu bulunmamaktadır.

Şubat / 2020